

Albrecht Joachim Krakevitz von

Rector Universitatis Rostochiensis Albertus Joachimus von Krakevitz, S. S. Theol. Doct. Ejusdemqve Prof. Prim. Facult. suæ Senior ac Decanus, Consistorii Ducal. Consil. & Distr. Meckl. Superint. Ad Exeqvias Qvas Viro Qvondam Præ-Nobilissimo, Consultissimo, ... Dn. Matthiæ Steinio, Juris utrisqve Doctori Celeberrimo ac Codicis Professori Publico & Ordinario Meritissimo, Collegii Professorum Senat. & Facultatis suæ Seniori Gravissimo, Nunc eheu! Desideratissimo, Vidua maximo in luctu Constituta Die 20. Sept. Anno MDCCXVIII. parat, Proceres ac Cives Academicos humanissime ac sedulo invitat

Rostochii: Wepplingius, 1718

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn774620935>

Druck Freier Zugang

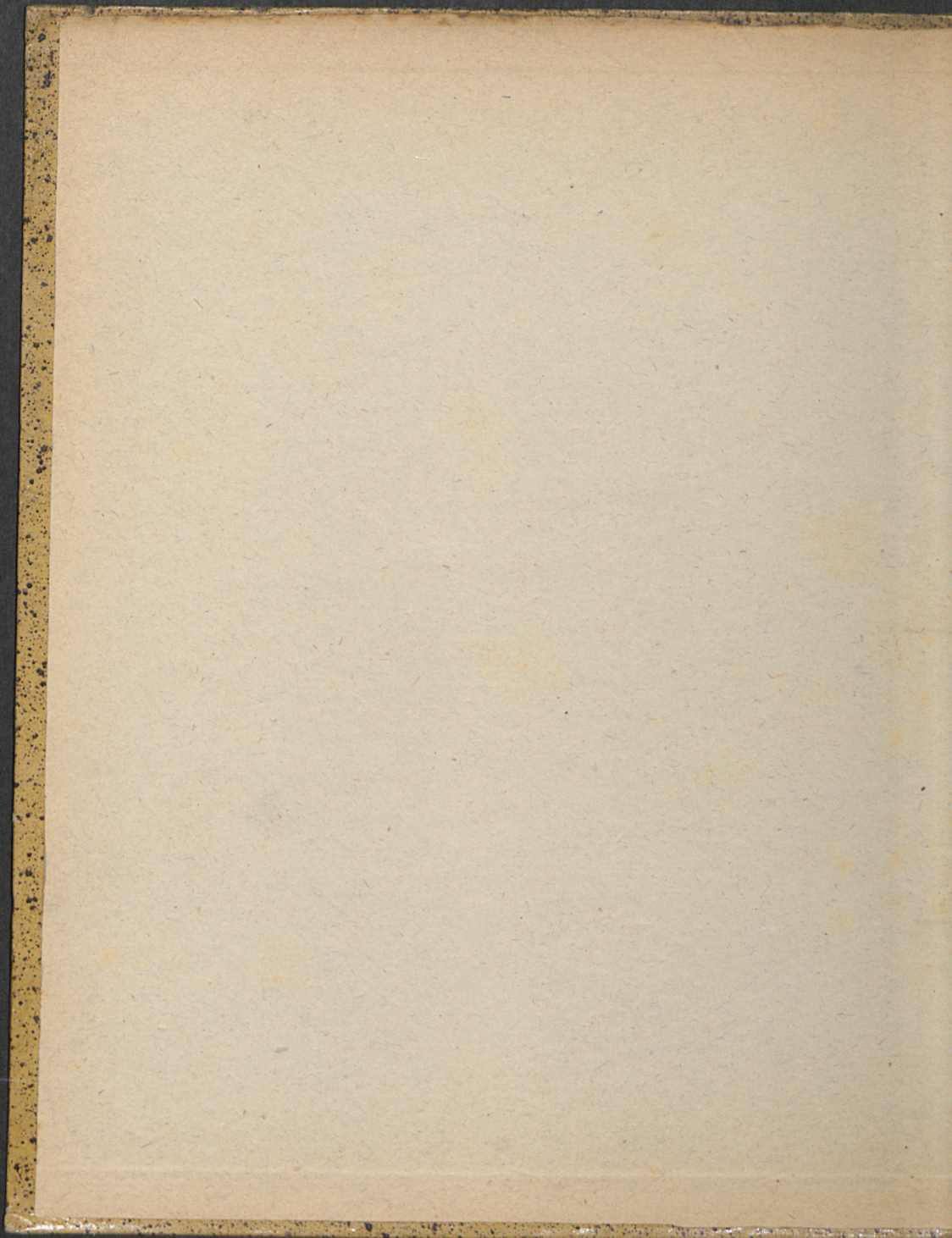
v. Krakevitz, A. J.,

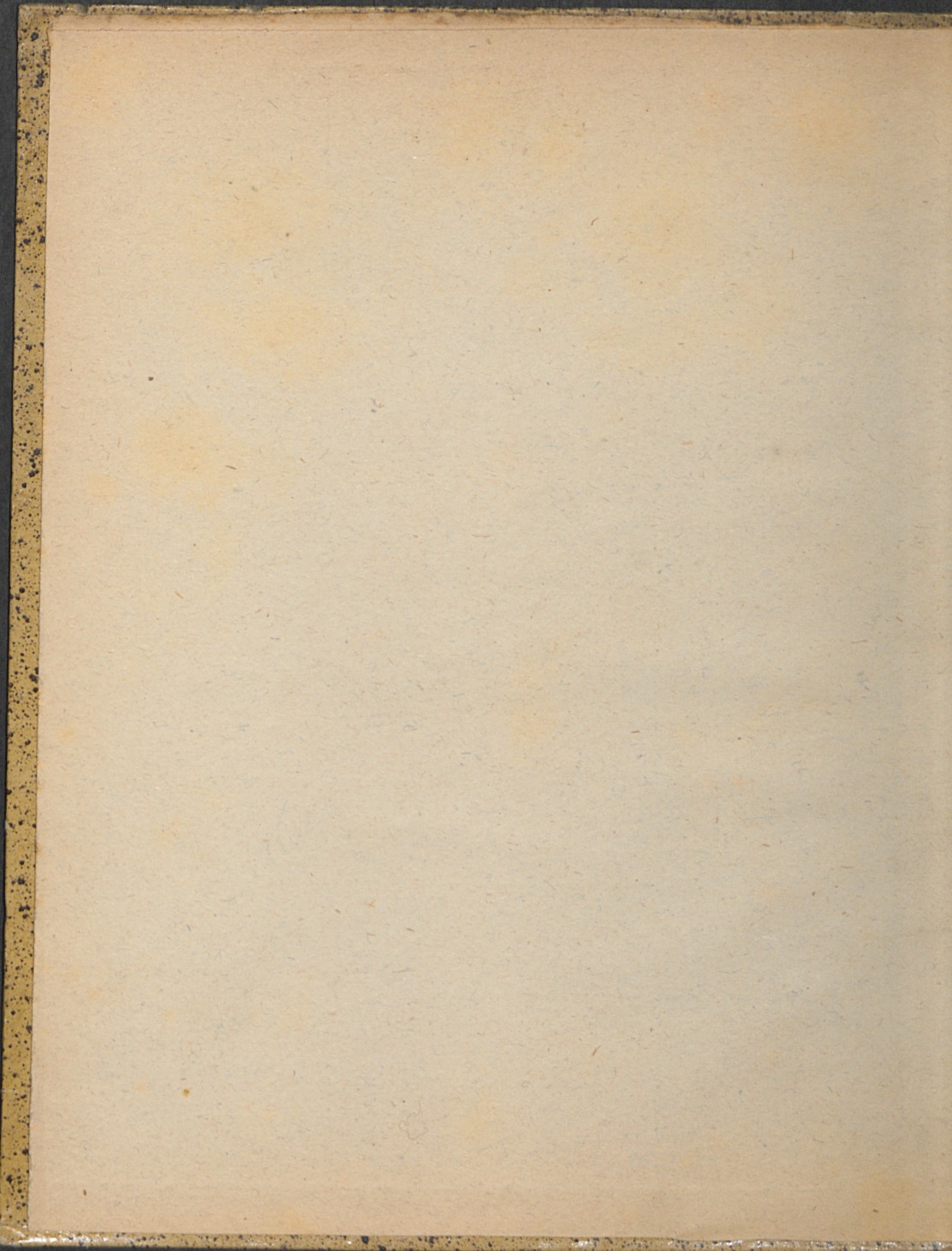
in

M. S t e i n .

Rostock. 1718. /a

41.

RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
ALBERTUS JOACHIMUS von Grafevitz/

S. S. Theol. Doct. Ejusdemque Prof. Prim. Facult. suæ Senior ac Decanus, Consistorii Ducal. Consil. & Distr. Meckl. Superint.

AD EXEQVIAS

Quas

Viro Quondam Præ-Nobilissimo, Consultissimo, Amplissimo atque Excellentissimo,

DN. MATTHIÆ
STEINIO,

Juris utriusque Doctori Celeberrimo ac Codicis Professore Publico & Ordinario Meritissimo, Collegii Professorum Senat. & Facultatis suæ Seniori Gravissimo,

Nunc obitu! Desideratissimo,

Vidua maximo in luctu Constituta

Die 20. Sept. Anno MDCCXVIII.

parat,

Proceres ac Cives Academicos humanissime ac sedulo invitat.

Rostochii, Typis JON. WEPPLINGI, SEREN. PRINC. & ACAD. Typogr.

malum infaustum ,
triste ac acerbum , quod nostræ
Universitati mihiq̃ue ejus hodiè
Rectori contigit funestum ac do-
lorosum! Sceptra Academica, ma-
nibus meis concedita , erecta ac
firma hæcenus tenuit Tua, MAT-
THIAS STEIN/ Collega

Conjunctissime, nunc eheu! Desideratissime, rerum a-
gendarum peritiã , Tua in afferendis consiliis prom-
ptitudo & dexteritas, Tuus in Academiam & jura ejus
conservanda Amor, Fides Tua Tuaq̃ue Integritas!
Tu quippe, Consiliariorum Academicorum omnium
Con - Senior, Collegii Senatorii Tuæque Faculta-
tis non ætate tantum sed autoritate quoque Senior
Gravissimus, in gubernanda re nostræ Academica u-
nanimi Patrum Conscriptorum suffragio, datus mihi
eras in Promotorem & Consiliarium regiminis nostri
perpetuum, primum, certissimum atque maxime fi-
delem: Tu vero Promotoris in Academia & Facul-
tate Tua deponis officium, dum Te Promotore pro-
moveri cupiunt Lectissimi J U. Candidati WOLF-
FIUS & EHRENTINIUS; Et qui ipsemet hæcenus
ut cœli Candidatus quotidie ad electorum & beatorum
adspirasti honores, promoveris quidem ad supremum
omnis desiderii Tui fastigium, ast eo ipso Promoto-
riales nobis denegas, nostræque Universitatis salutem
promovere amplius, recusas! O durum omnique lu-
ctu dignissimum Academiae fatum! Habet quidem
Alma nostra Viros, suis in eandem meritis non minus
quam reliquorum officiorum suorum dignitatibus Per-
Illustres

Illustres SCHOEPPERUM innuo SCHAPERUMq̄;
in quorum pectoribus residet omnis jurium nostrorum
ac privilegiorum; morum ac consuetudinum, statuto-
rum ac quicquid hactenus sacrae fuit observantiae, noti-
tia exactissima: Ast bone Deus! quæ non incumbit
humeris Virorum omni elogio meo majorum immensa
negotiorum moles, dum quotidianis iisdemque secre-
toribus aliisque innumeris Serenissimi ac Potentissimi
Ducis ac Domini nostri curis ac consiliis inter esse
tenentur, adeoq; vix suis, multo minus Academiae no-
stræ admodum laborantis, necessitatibus præesse ho-
die possunt. Tu vero MATTHIAS SEEM/ totus
totus commodis ac utilitatibus Academiae nostræ à Deo
destinatus, natus, datus ac consecratus eras. Omnes
horas, in commodum, salutem, florem ac emolumen-
tum Universitatis nostræ ac studiosæ juventutis, con-
vertere poteras actuque convertebas; siquidem nullæ
aliæ Te avocabant curæ, nulla alia animum Tuum
distrahebant negotia, nisi forte exteri aut qui in ipsa
hac degunt urbe vel provincia Tuam efflagitarent in-
ferendis consiliis aut dirimendis controversiis ac litigiis
opem ac industriam: Quo ipso tamen splendorem ac
famam Academiae nostræ nulla ex parte imminuisti sed
auctiorem indies reddidisti ac celebriorem. Hinc
maxima nostra in Te reposita erat Spes. Tu commu-
ne nostrum fuisti Refugium. Tu Universitatis nostræ
Oraculum. Ast Oraculum nostrum obmutuit! Refu-
gium nostrum aufugit! Spes nostra decollata est! O ca-
sum luctuosum vereque lamentabilem, qui in funere
Steiniano Academiam, inque illa Confessum Concilia-
rem præcipue & Facultatem perculit juridicam! Ca-
sum hunc universa pro meritis deflet Civitas, luget eun-

dem uterqve hujus Urbis Senatus, conqueritur. Studioforum Corona, dolet qui STEINII virtutes aestimare ac in pretio habere se obstructum sensit. Adeoque & ego hodie Academiae Rector doleo, quod Amicum Certissimum, Collegam Conjunctissimum, & in negotiis ad regimen Universitatis spectantibus Promotorem nemini secundum amiserim. Digna omnino est amplissima Viri hujus Amplissimi memoria, ut ad posteros quoque, si qui futuri sunt, transmittatur, & post fata laude omnium gloriosa nomen ipsius celebretur; quapropter, cum meam erga pie Defunctum vix rectius testari nunc queam affectum, quam ut vitae Ipsius historiam hic ingenue recenseam, me ad illam exponendam accingo quidem, non autem stylo admosos sapiente unguis, sed vulgari ac simplici, dicendiq; genere extemporaneo, quo gaudere solent ii, qui majori spatio aut dolore nimis praesente ad cogitandum exclusi sunt, quae quid mihi jam accidit. Quiquid tamen decedet industriae fides supplebit largissime.

Patriam noster sortitus sibi est Almam hanc Rostochianam communem illam bonarum artium literarumque nutricem, in qua anno supra millesimum, sexcentefimum sexagesimo, die octava Januarii, prodiit in lucem. Patrem habuit WALTHERUM STEINIUM, Xenodochii quondam hic Antistitem fidelissimum & Mercatorem Florentissimum, qui filius fuit *Dn. Johannis Steinii*, Archidiaconi quondam ad *D. Jacobi* apud Lubecenses templum optimè meriti. Matrem vero coluit omnibus foeminei sexus virtutibus condecoratissimam *Annam Hinckelmanns / Davidis Hinckelmanni*, Mercatoris hic olim maxime industrii Filiam, & Neptem *Dn. M. Petri Hinckelmanni*, ad *D. Jacobi* hic Archi-

chi-Diaconi quondam meritissimi, ejus postea locum affectu verè paterno supplevit B. *Matthias* Priestaff Vir antiqva fidei & Senator hujus Civitatis Fulgidissimus, Optimis his atqve Spectatissimis progenitus Parentibus, per sanctissimum regenerationis fontem in numerum filiorum DEI receptus, cura autem admodum laudabili ac fidelissima educatus, tam compositis ac emendatis semper inde à pueritia assuevit moribus, ut sicut in herbescente segete læta viriditas futurae messis indicium est, sic in ipso jam tum observarentur argumenta haud obscura, quæ idem promitterent, quod nos omnes postea compertum habuimus, fructus nimirum optimos eodemque uberrimos. Literarum ac doctrinarum studia intimo à pueris profecutus fuit amore, quibus se applicuit tanto felicius, quo dociliter, ad percipienda illa ingenium meliori nascendi consecutus fuerat lege. Postquam hic in patria, Præceptore usus fuerat M. *Joh. Justo Mohrio* Rectore Scholæ oppidanæ Per-Industrio & dehinc privata informatione M. *Pauli Henningii* olim Pontificii, postea orthodoxam religionem Professi & Ecclesiæ Reknizensis Pastoris fidelissimi, eaque didicerat sedulo, quæ ipsi ad istam, quam sibi proposuerat metam, summe erant necessaria, anno MDCLXXVI. adeoque decimo septimo ætatis suæ anno, unacum Fratre suo *Johanne Steinio*, hodie J. U. D. ejusque apud Regiomontanos Professore Celeberrimo, sub auspiciis & ductu potissimum Dn. *Johannis Sibrandi*, J. U. D. Decretalium Professoris Celebratissimi, istoque jam tempore Facultatis suæ Senioris Gravissimi, ad juris prudentiam summo cum ardore animum adplicuit, neatiqvam tamen lectiones & Collegia Lauterbachiana aut Feudalia aliaque à reliquis

Profefloribus in Alma noſtra tunc magna cum nomi-
num ſuorum celebritate viventibus, *Kedekero*, *Radovio*
& *Lembkenio* aperta, neglexit, ſed potius iisdem & fre-
quentiſſimus & maxime aſſiduus intereſſe ſtudit. Ne
vero omne in patria conſumeret tempus, proficuum
ſibi iudicavit, exteris inviſendi Academias. Salutavit
omnium primo vicinam *Gryphicam*, in qua anno
MDCLXXIX. publice privatimque docentes audivit,
juris Anteceſſores Excellentiſſimos DN. D. *Fridericum*
Gerdeſum & DN. D. *Petrum Maſcovium*, quem in hunc
uſque diem ſuperſtitem, inque ſenio ſuo viribus æque
corporis ac ingenii egregie valentem ut Divina gratia,
omnigena ulterius benedictione coronet, & gratioſe ſer-
vet, meditullitus precamur. Diutius ibidem ſubſtitiffet
Beatus, niſi obitus Optimi Genitoris, qui duodecim
poſt ſe reliquerat liberos, ſequenti inſecutus fuiſſet an-
no, adeoque reditum in hanc noſtram imperaſſet Al-
mam. Triennium itaque denuo in Patria ſua tranſe-
git, non turpi deditus otio, ſed ſtudiis juridicis ſum-
ma incumbens cum ſolertia. Teſtes ſunt Diſputa-
tiones publicæ ad ternarium uſque numerum, quas
præviis Brunnemanni exercitationibus, Præſide *Dn. D.*
Sibrando, antea, à nobis Laudato, Reſpondentis munere
fungens, omnium cum applauſu defendit. Hac ra-
tione inſignia ſibi acquiſiverat ſtudiorum incrementa,
proinde patrios inter diutius hæreſe lares minime
conſultum iudicavit, ſed anno ſuperioris ſæculi octo-
geſimo tertio, unacum fratre antea nominato, quem
& in Academia Gryphica Commilitonem habuit, ad *Re-*
giomontanam conceſſit Academiam, ut Viros ibidem eru-
ditos non coleret tantum ſed ex eorum quoque infor-
matione & cum illis crebriori inſtituta converſatione
doctior

doctior evaderet, hisque mediis recte adhibitis, istam
nominis studiorumque suorum reportaret famam, quæ
ad capiendos ex his fructus & alios allicere posset. E-
venit hoc ex animi sententia atque sic satis feliciter:
Siquidem per integrum & quod excurrit quadriennium
ibidem commoratus non modo JCultorum frequenta-
vit auditoria, sed occasionem quoque nactus est inservi-
endi aliorum commodis, dum Juvenes Generosos ac
perpolitos *Joh. Christophorum & Georgium Ludovicum, Fin-
ckios à Finckenstein, Domini Finckii à Finckenstein, Con-
siliarii Provincialis Borussi Electoralis & Gubernatoris
Schakenfis Filios feliciter instituit, alicsqve ex Com-
militonum suorum numero in Politicis ac Juridicis pa-
ri cum fructu docuit. Anno MDCLXXXVII. locum
hunc mutare constituit, adeoque cum aliis duobus Ge-
nerosis Dn. *Earwaldi Georgii Lettovi* filiis natu majori-
bus, *Cracoviensem* in Polonia Academiam invisit, in qua
tamen ut diu subsisteret, cæcus ille, & qui nequaquam
pro veritate sed potius pro mendacio propugnando
Pontificios occupavit homines, Zelus haud permisit:
Adiit itaque anno sequenti *Warsoviam* & dehinc *Thoru-
num* studio lingvæ Polonicæ à juvenibus curæ ipsius
concreditæ addiscendæ. In his locis justam Civile,
quam Feudale, juncto Processu Brunnemanniano, non
tantum juvenibus modo nominatis, sed & aliis pluribus,
qui iisdem se associaverant, exposuit, proposuit ac
insigni cum fructu absolvit. Quibus peractis solli-
citabatur quidem Noster, ut cum dictis *Lettovis* ad ho-
rum Patruelem DN. *Christophorum Lettow* Supremum
excubiarum Magni Ducatus Litthuanix Præfectum &
Mareschalcum *Starodubensem, Vilnam* migraret. Sed
nondum memoriæ ipsius exciderant adversa illa, quæ*

CRACOVIA

Cracovia ob religionem sibi pertimescenda fuerant fata, adeoq; maluit dulcissimam repetere Patriam inque hac pro meritis ambire honores, quam animam suam discrimini commode evitando exponere, unde spartam, alias non spernendam resignare nullus dubitavit. Rediit ergo ad suos anno MDCLXXXIX. & quæ sibi proposuerat strenue executus est. Siquidem ut ad examen æque privatum ac publicum pro supremo obtinendo Gradu admitteretur, à Facultate Juridica modeste petiit & facile obtinuit. Cumque in priori omnium expectationi satis omnino fecisset, die 29. Augusti, Præsidente *Dn. D. Sibrando* non Inauguratiem tantum Disputationem, quæ *Conclusiones forenses de contractibus à Jurisprudentia Justinianæa diversas* exhibuit, masculè defendit, sed actu quoque Disputatorio finito, Eodem *Sibrando* Decano ac Promotore, Procancellario autem *Dn. D. Jacobo Lembkenio* Juris U. D. & Professore ac dehinc Urbis hujus Consule tiara Doctorali pro meritis insignitus fuit. Noluit autem in solo Doctoris acquiescere titulo, sed palam ostendere à laboravit, quem in finem gradus honorum licite ambiri & possint ac debeant. Aperuit itaque privatas in Jure Scholas suamque Juris scientiam probe exarsciatam non domesticis modo sed & publicis declaravit disputationibus. Nominari hic merentur disputationes Juridico Politicæ in *Joh. Christiani Beckmanni* Meditationes Politicas Anno 1689, 1690. & 1691. habitæ, ut & Disputatio Juridica exhibens *Dissonantiam Juris Civitis & Moderni* ex Tit. 1 usque ad 8. lib. 1. Justin. An. 1692 proposita. Publica hæc eruditionis & industriæ specimina Amplissimum hujus Urbis Senatium, Academiæ Com-Patronum Munificentissimum, commoverunt, ut *Steinium* nostrum ad Professionem Codicis,

Codicis, quam Vir illustris Dn. D. *Georgius Radovius* apud Lubecenses tunc Syndicus & Capituli Præpositus vacuam reliquerat, vocarent. Facta est hæc surrogatio d. 2. Maji Anno MDCXCIII, quæ non legum tantum Cultoribus sed toti nostræ Academiæ admodum proficua & salutaris fuit. Eviæctum hoc dabitur facile, si juxta annorum seriem hic recenseamus quæ in publicum emissa sunt ab ipso scripta Academica:

Disput. Juris Publicæ. De Monarchiâ limitata Anno 1696. Fasciculus Conclusionum Theoretico - Practicarum de Delictis, Resp. Carol. Ern. Lib. Baron. à Schwan anno 1698.

Disput. exhibens Dissonantiam Juris Civilis, Canonici & moderni ex Tit. 9. 10. 11. 12. Libri I. Instit. Justin. eorumq. occasione collectam, anno 1696.

Discursus de Utilitate disputandi in Academia & istius comparatione cum Disputatione in foro, quo exercitium publicum Disputatorium in XXV. Dissertationes in Pandectas B. Dn. Joachimi Schnobelii abs V. Respondentibus habitas intimavit, anno 1702.

Disput. exhibens Dissonantiam Juris Civilis & Hamburgensis in contractibus anno 1703.

Collegium Disputatorium IIX. Exercitationibus Selectiores Juris Controversias ad ordinem titulorum in Institutionibus congestas continens. Anno 1709. sq.

Disputatio de Fbriio Delinquente. Anno 1710.

Dissert. exhibens Dissonantiam Juris Civilis & Juris Canonici cum usu Fori circa Pacta. Anno 1712.

Juris controversi Theoretico - Practici Decas. Anno 1714. Quibus accedunt Disputationes Inaugurales.

De Dissensu JCtorum circa Forum Patriæ anno 1701. Resp. Conrado Stein, Beati Fratris, hodie in Academia Regiomontana Jurium Profess. Publ.

B

De

De Avocatione causa anno 1703. Resp. Christoph. Knövenagel, Guströv. Meckl. Judicii Provincial. Mecklenb. quod Guströvus nunc floret, Advocat, Ord.

De Matricula Imperii novissima, consensu Imperatoris & Statuum confecta anno 1704. Resp. Jac. Dörcks / Guströv. Meckl. Judiciorum Ducalium hic Advoc. & Procurat. Ord.

De Alienatione immediati Feudi Imperii Anno 1709. Resp. Joh. Ulr. Pauli, Hamb. in Patria nunc Advocat.

De Protestatione secreta Anno 1712. Resp. Fridr. Vermehren / Lubeeens. Dicasterii Meckl. Advoc. Ordin.

De Dolo Prasumpto in rebus per se licitis Anno 1712. Resp. Bartold. Christoph. Baleke, Parchim, Mecklenb. Regiminis Ducal. Ratzeburgi Assess.

De relictione Feudi Oppignorati Anno 1716. Resp. Valent. Joh. Befelin, Rostoch. Cancell. Advoc. Ord.

De eo, quod juris est circa Portionem Conjugis statutariam in Pomerania Orientali, occasione Testamenti Hilliani Anno eodem, Resp. Joach. Lüttke, Cöslin. Pomer. in Patria Advoc. Ord.

His denique accessuræ erant, censuræ jam jam subjectæ & ex parte typis exscriptæ:

De juribus singularibus circa successionem legitimam in bonis Hamburgensium, &

De Felonia; Quarum istam Dn. Eggertus Wolffius, Rostoch. B. Affinis proximus; hanc autem Dn. Dan. Christoph. Ehrentzien, Crivitz, Mecklenb. pro impetrando Doctoris Gradu examini publico exposituri erant. In his omnibus vel elaborandis vel dirigendis haud vulgarem adhibuit industriam, unde non in nostra tantum Academia sed apud Exteros quoque justum invenerunt pretium & Eruditorum cum primis Jurispruden-

prudentiæ addictorum gratum promeruerunt applausum, quæcunque sub STEINII nostri nomine in publicum prodire scripta. Et quantus nobis non formandus esset Lectionum æque Publicarum ac Privatarum Catalogus, si iusto ordine omnes & singulæ recensendæ essent, quibus optime de studiosa meruit Juventute. Singulis diebus quatuor vel quinque ordinarie impendebat horas, ut Legum Peritos formaret in Scholis suis probe exasciatis, imo quandoque textam & plures addere solebat, si adessent, qui ipsius Manuductione frui cuperent, (aderant autem satis frequentes,) qui omnes solidam ac profundam STEINII nostri admirabantur in quacunque Jurisprudentiæ parte doctrinam, Methodi facilitatem & in proponendo perspicuitatem ac dexteritatem. Quodsi *jus* exponendum *Civile* per *Institutione*, & *Pandectas*; si *jus* docendum *Fendale* aut *Publicum*; Si *Practica* desiderarentur *Collegia*; si *Examinatoria* aut *Disputatoria* *Privata*; ad quodcunque docendi ac instruendi genus *Noster* semper erat paratissimus. Ne vero quispiam cogitet, hunc juris Antecessorem ex longo rerum usu ea tantum proposuisse, quæ docenti memoria suggessit, adeoque absque debita præmeditatione Eundem promiscue effutisse, quæ ipsi in os venerant; Contrarium hic utique testari necessum habemus. Nunquam enim nisi extrema urgente necessitate, illotis quod ajunt manibus aut imparatus suum ingressus est auditorium, sed accurate præmeditatus est omnia, quæcunque singulis proferenda erant momentis. Unde primo surgebat, mane; hora audita quarta ipsum ex lecto evocabat. Imo quandoque, æstivo præprimis tempore, tertia Eundem alacrem vidit & ad subeunda negotia per expeditum

peditum; Quod omnes contestari possunt, quotquot unquam B. habuit domesticos. Noluit enim inani Professoris titulo se aut alios fraudulenter decipere ac fallere, sed memor semper extitit statuti quod tertium est Collegii Facultatis Juridicæ, cujus initialia sic sonant verba: *Cum Receptorum in Facultatem Juridicam officium præcipue postulet, ut cupidan LLam juventutem pro virili in utroque jure erudiant, & quantum fieri possit, optima ratione docendi utantur &c.* Unde etiam die, placidam Viri Laboriosissimi mortem antecedente proximo, adstantes his allocutus fuit verbis: Ich habe mirs Zeit Lebens sauer werden lassen / und so viel mir möglich gearbeitet / nun schicket mir GOTT dieses zu / daß ich nicht meine Arbeit fortsetzen kan. Quibus verbis non ad suas tantum respexit Lektionen, sed ad reliqua itidem negotia tam publica quam privata, quibus partim de nostra optime meruit Universitate, partim exterorum satisfecit desideriis. Sic *Receptorum* Religiosissimus hic Justitiarius in Academia sex vicibus gessit, nimirum (1.) Anno 1694. (2.) Anno 1698. (3.) Anno 1704. (4.) Anno 1707. (5.) Anno 1710. (6.) Anno 1716. Cumque Senatorii Professores Sceptra Academiæ tenentes per tempus hybernium regimini præsent, eoque ipso majores plerumque experiantur molestias ac difficultates, his nunquam territus aut fractus, sed animo constanti fideque immota suo semper ita defunctus est officio, ut nihil adeo molestum aut difficile judicaret, quod labore & affectuum integritate superari non posset. Talem quoque se præstitit, quoties *Decani* Maxime Spectabilis Dignitas, & cum hac onerosissimæ ad ipsum devolutæ essent Facultatis Juridicæ expeditiones. Norunt, quoque antiquæ probitatis Virum
intimius

intimius cognoverunt, quanta cum accuratone quantumque semper cum mentis Judicii que intensione volverit atque revolverit Acta ad Facultatem Juridicam transmissa, ut in dandis Responsis aut terendis sententiis conscientiose ac juste incederet. Non perfunctorie aut fugitivo percurrebat oculo quæ legenda & dijudicanda erant, sed notatis omnibus causarum circumstantiis ac momentis, defixis in ea penetrabat cogitationibus, omniq; seposito personarum respectu ea scribebat ac pronunciabat quæ Veritati, justitiæ & Honestati erant conformia. Pie meditans, quod supremo Legum Latori ac Judici justissimo de omnibus nostris actionibus, partim in novissima vitæ hora, partim in extremo judicio reddendæ sint rationes. Certus erat, DEUM justum esse, qui rationem administratæ aliquando poscet justitiæ, unde tanto studiosius eo enitebatur, ut illum haberet propitium, qui neque verbis decipi, neque donis corrumpi, neque minis territari, neque precibus flecti, neque excusationibus placari potest. Erat quidem in mutandis opinionibus ac sententiis, præprimis si trutinam subierant, haud facile mobilis: Verum, *ut in navigando tempestati obsequi artis est, etiamsi portum tenere nequeas; sic in rebus humanis, quæ varia sunt ac sui dissimiles, opinionem mutare;* cum Bodino rectè pronunciante, *honestum* judicabat; Unde suos nunquam ita colebat fœtus, ut aliorum accessiones & emendationes sperneret aut negligeret, potius lubens admitteret, suamque prudenter vel mutaret vel conformaret mentem. Talis erat Facultatis Juridicæ Ordinarius Adjessor, Talis quoque in Amplissimo Inclytoque Collegio Decanus. Unde factum, quod in casibus quibuscunque difficilioribus *Steiniana* non solum expete-

rent consilia qui *Rostochium* inhabitant, aut nobis vicini sunt, sed *Exteri* quoque & remotiores per illam promotam firmatamque cupiebant salutem. In hac spectabili constitutus Dignitate, Doctorali ornavit axiomate, quorum plerorumque occasione Disputationum Inauguralium jam mentio facta, sequentes:

Anno 1709. DN. *Joh. Ulric. Pauli* Hamburg.

Anno 1712. DN. *Georg Wilhelm Kæpken*, Lüneburg.

Ducalium hic judiciorum Advocatum, qui jam Anno 1710. post habitam de Advocato injuriante disp. inaugural. abs Perillustri nostro DN. *Schæpfero* 10, Licentiatuſ proclamatus fuerat.

DN. *Martin. Albertum Willebrandum* Rostoch Dicastrii Mecklenburgici Advoc. Ord. qui & ipse jam anno 1709. de Verbis Honoris, vulgo Complimenten, Præside Laudato DN. *Schæpfero* inauguraliter disputaverat.

DN. *Fridericum Vermehren* &

DN. *Bartold. Christoph. Baleken*

Anno 1716. DN. *Valentin. Joh. Beselin*, quo eodem simul actu DN. *Jochimo Lütken* Licentiam publice contulit Doctoratus Gradum & Privilegia assumendi.

Eundem quoque Doctoris gradum, si Deus ulteriorem largitus vitam fuisset, supra laudatis DN. *Woffio* ac DN. *Ehrentin* collaturus propediem erat, qui duodecim vicibus summo cum nominis sui & meritorum decore *Decanatum* gesserat, utpote (1.) Anno 1695. (2.) Anno 1697. (3.) Anno 1700. (4.) Anno 1702. (5.) Anno 1704. (6.) Anno 1706. (7.) Anno 1708. (8.) Anno 1710. (9.) Anno 1712. (10.) Anno 1714. (11.) Anno 1715. (12.) Anno 1717.

Sæpius etiam Serenissimi Principis Legati ac

Pro

Procancellarii munere functus est, ad diribendos honores Academicos Serenissimi ac Potentissimi Ducis Regnantis nomine potestatem atque licentiam concedens. Quemadmodum & alii Candidati, quamvis gradum nondum adepti, ejus sub Decanatu examen rigorosum sustinuerunt, uti Dn. *Joh. Deckerus*, Rostoh. Statuum Provincialium Secretarius Dn. *Andreas Vogel* Rostoch. Dn. *Hermann. Reuter*. Gustrov. Cancellariæ heic Advocati. Dn. *Valentin. Jul. Stifer*, Amplissimi Senatus Rostoh. Secret. Dn. *Eggertius Wolffius* & Dn. *Dan. Christoph. Ehrentin*, supra nominati. Sed hæc omnia B. in Facultatem Juridicam merita fusius & curatius exponet Spectatissimus qui hodiæ est illius Facultatis Decanus, Per. Illustris Dn. *Schoepferus*. Paucis hic attingenda quoque erunt, quæ in *ambulatoriis*, ut vocari solent, *officiis*, egregie præstitit pie Defunctus. Sive enim mensæ Communi præesset ut *Inspector*, sive ædificiorum Academicorum curam gereret ut *Quæstor*, sive quæ ad publicam spectant Academiae nostræ *Bibliothecam*, procuraret, aut *stipendia* in gratiam studiosorum administraret; in omnibus indefessam semper adhibuit operam, fidem intemeratam & Industriam nunquam satis laudandam. Quoties autem *Promotoris* in moderando recteque administrando Academiae regimine munus ipsi concreditum, toties Rectores Academiae Magnifici sibi impense gratulari potuerunt de Adjutore Consultissimo, Prudentissimo, Integerrimo atque Dexterrimo. Talem enim semper inveni, Talem quoque laudabunt & celebrabunt reliqui ad unum omnes, quibus hoc felicitatis genus sub gravissimo Reſtoratus onere contigit. Neque silentio prætereundum, quod in duobus Collegiis *Senioratus* dignitas ad B. devoluta

luta fuerit. Cum enim Vir Generosus ac Per-Illustris
DN. d. Klein Professorio valedixisset officio, ipse rece-
ptionis ordo exigebat, ut STEINIUS *Facultatis juridicae*
Senior salutaretur; quemadmodum idem honor in Am-
plissimo *Professorum Senatoriorum Collegio* Eundem excep-
pit, quam primum *Joh. Nicol. Quistorpius* maximorum
meritorum Theologus mortalis esse desiit. In utro-
que autem Collegio nemini unquam se exhibuit gra-
vem aut molestum, neque sua unquam abusus fuit au-
toritate, sed qualis junior talis etiam fuit Senior: Omni-
bus suavis, gratus & amabilis, qui non suam quæreret
gloriam aut suis dolose interserviret commodis, sed *suam*
cuiq. tribuere didicerat, & plus aliorum quam suæ uti-
litati & famæ omni tempore intentus vivebat. Inter
tot labores, quos B. pro publica privatorumque salute
fortiter sustinuit, præcipuas Eidem post Deum omnis
gratiæ veræque voluptatis fontem, attulit recreatio-
nes, quæ toti vitæque Socia indissolubili amoris con-
jugalis nexu à DEO ipsi data erat. Siquidem per ali-
quot jam annos officio functus erat Professorio, cum
probe intelligeret, commodius eligendum esse vitæ genus,
quapropter anno superioris seculi nonagesimo septimo
d. 8. Julii, nuptias celebravit cum Virtuosissima Virgine
CATHARINA MARGARETHA WOLFFIA, B.
Dn. D. *Francisci Wolffii*, t. t. Theologiæ Professoris &
Pastoris apud nos Mariani ac R. Ministerii Directoris,
postea autem apud Hamburgenses Pastoris Nicolaita-
ni Meritissimi & *Anna Schuckmannia*, Filia natu majo-
ri, B. Dn. D. *Hermann Schuckmanni*, Professoris hîc
quondam Theol. Ducalis & Consistorii Provincialis
Assessoris, dehinc Concionatoris Aulici Prim. & Su-
perintendentis Güstroviensis Optime Meriti, nec non

MARGA-

Margaretha Lembkenia Nepte. Nulla quidem prole fortunatum fuit hocce conjugium, verum neutra conjugatorum pars unquam ex hoc defectu aliquam felicitatis suæ vel in his terris beatitudinis sensit inopiam; Cum enim Deo ita visum esset, ut improles viverent, mutuus utriusque amor mansit eo fortior, in quos descenderet vel derivaretur, haud existentibus. Et quas hac in parte denegaverat supremus rerum humanarum Arbiter delicias, aliis iisdemque multifariis compensaverat modis; siquidem reliquæ Divinæ benedictiones nobili huic Conjugum pari quotidianam gaudendi materiam affatim suppeditarunt. Nullæ unquam hos inter auditæ sunt discordiæ, multo minus rixæ aut contentiones, sed una amborum erat voluntas honestissima; idem erat ipsorum velle idem & nolle. Non sibi sed alteri vivere studebat unaquæque pars enixissime, unde & eam, quæ nunc proh! facta est, scissuram, tanto majori mentis ægritudine sentit superstes *Vidua Mæstissima*, quo ardentiori semper Optimum Maritum prosecuta est affectu eodemque per blandissima colloquia & haud fucatæ charitatis operâ subinde excitato. Testes doloris acerbissimi sunt lacrymarum imbres quibus per noctes atque dies suam deplorat jacturam eandemque irreparabilem, & quotquot nunc audiuntur lamentabiles ac querulæ voces, illæ omnes ac singulæ loquuntur castissimum & nunquam defatigatum amorem, qui mutuus ac sine labe sincerus STEINIUM & WOLFFIAM hætenus intime univerat. Talis, qualem hætenus rudi delineavimus penicillo, extitit in externæ vocationis officio, inque conjugio, utroque satis felicissimo. Si pro meritis hic recensendæ essent reliquæ Ipsius virtutes & quæ ut Christianus præclare gessit, amplissima sese mi-

C

hi

hic aperiret dicendi campus : Ast nunc præcipua tantum attingam omni laude dignissima, quorum notitia nemini ignota, quæque nos non in admirationem solum sed ad imitationem quoque suaviter trahunt atque invitant. Si specialiori sensu *Pietas* est primæ tabulæ ad divinas leges spectantis virtus, hæc altissimas in corde Defuncti egerat radices. Non in publicis tantum conventibus, quibus Deus colitur, humilissimæ Devotionis suæ offerebat sacrificia, sed in privatis quoque ædibus aut ubicunqve locorum esset, supremum religiosissime venerabatur Nomen ut præsentissimum, justissimum, interna æternaque adoratione dignissimum. Quoties publicum frequentare licuit Verbi Divini præconium, nunquam suas eidem subtraxit aures, nisi extremæ aliud imperarent necessitates, quæ *Nostrum* templo exesse juberent. Quod circa vocabulum PIETAS ingeniose non nemo observavit, si literarum fiat transpositio, sequentes formari voces: J PETAS, & SAPIET: Quibus innuere voluit, Pietatem nos excitare ad præces, & hoc ordine promittere sapientiam: Idem B suo expertus est & comprobavit exemplo luculentissime. Spiritus gratiæ & precum frequentissime Eundem excitabat, ut modo publice in templo modo privatim in musæo, cum Patre suo Cælesti colloqueretur. Ipsemet ego multoties non sine animi commotione observavi, quod diebus festis aut Dominicis, quando cætus ecclesiasticus à sacris cessabat cantionibus & organicus suam interea artem exerceret, aut unacum Instrumentali Vocalis audiretur Music, quam suæ devotioni non satis commodam judicaret, omne illud tempus non versis circumquaque oculis, non scandalosis confabulationibus, aut vanis cogitationibus; sed piis meditationibus legendis inque animæ

animæ suæ solatium ac ædificationem convertendis
plerumque infumere solitus fuerit. Dignum quoque
est ut hic commemoremus, quod B. Pietatis haud fusa-
tæ studio Deditissimus non more novorum sanctulo-
rum, Fanaticorum deamaverit scripta, sed purioris
doctrinæ semper sectatus fuerit Theologos, horumque
præprimis *Henrici Mülleri & Joachimi Lüttkemanni*, li-
bros sibi reddiderit familiarissimos. Neque in eo ac-
quievit ut suæ rationem haberet animæ, sed quotquot
in ipsius fuerunt famulitio, illis quoque quavis occasio-
ne pietatem instillavit & ut vespertino tempore suas
secum ad Deum preces funderent, religiose observa-
vit. Hac ratione singulis diebus, ad exemplum A-
brahami, coram Deo ambulavit integerque esse studuit,
non ut coram mundo aliquam affectaret famam aut no-
minis gloriam, sed ut salutem suam in tuto colloca-
ret, & æterna aliquando cum Deo suo frui etiam posset
conversatione, quæ meta ipsius fuit unica. Interim
erga semetipsum & proximum suum, secundæ quoque
Præceptorum Divinorum tabulæ nunquam vixit im-
memor. Superioribus suis justum semper præstitit
obsequium ac honorem, Collegas suos dilexit ut Fra-
tres, cumque illis concordiam servare omni adlabora-
vit studio. Immoderatam sententiarum discrepan-
tiam ut salutis publicæ pestem fugiendam esse, recte om-
nino statuebat, licet moderatam dissensionem uti-
lem crederet, modo ad unum scopum salutem reip.
dissidentes omnes collinent. Studio neminem offen-
debat unquam, sed pacem colere eundemque forte,
fractam aut ablatam redintegrare ac recuperare omni-
nisi contendit. In conversando neque nimia ute-
batur familiaritate neque ingrata severitate; Faciem
averlabatur *Lycurgi* frontemque *Catonis*: Comitatis o-
mnes

omnes obire numeros didicerat. Haud equidem lo-
quacitatis erat studiosus, potius eandem inter vitia
referebat, & quod de quocunque verbo otioso DEO
rationem reddituri sint homines, sepeius meditabatur;
quoties tamen ad mentem D. Apostoli Pauli Eph. IV.
29. Sermo proferri poterat commodus, ad ædificationis
usum dirigendus, qui gratiam adferre posset audito-
ribus, ex bono cordis sui thesauro expedite ac ner-
vose proponebat, quæ vel Divini Nominis gloriam il-
lustrare, vel proximi salutem promovere, aut licitis
modis societatem delectare poterant. Amicorum
suorum se nunquam subtraxit desideriis, neque re-
pudium dedit illis, cum quibus semel bona fide ami-
citiæ foedus inierat. Cum quibus vel sanguinis
aut affinitatis vinculo intimius conglutinatus erat, il-
los ut sibi magis magisque obstrictos redderet, sollici-
tam semper impendit operam. Si quæ ipsi obla-
ta occasio provehendi aliorum commoda, omnem
profecto movebat lapidem, ut ad Christianismi se
componeret regulas; nullam inde captans gloriam,
nullum inde sperans lucrum; Imo & suas libera-
liter admovebat facultates, ut aliorum sublevaret ino-
piam. Nunquam inveni Religiosissimum hunc Vi-
rum difficilem aut morosum, quoties Ipsius pro ege-
nis aut afflictis sollicitavi liberalitatem, aut doctrinam,
aut consilia; sollicitavi autem quam sepeissime. Ipse
met pronissimo erga miseros quoscunque ferebatur af-
fectu, præprimis autem erga omnium scientiarum stu-
diosos eundem demonstravit promiscue ac luculentissi-
me. Si qui erant, qui integrum Juris cursum ipso
Doctore ac Professore audire ac absolvere cuperent, nul-
lum autem pro tanto labore stipendium solvere pote-
rant, eadem fruebantur quæ reliqui informatione, pari
gaude-

gaudebant institutione ac doctrina. Recentissimum habemus in *Treffnero*, haud ita pridem, relictis Pontificiorum sacris, Religionem nostram professorem exemplum. Nemo facile est in tota hac civitate, qui ardentiori animo aut insigniori opere, suum testatus fuerit erga dictum Fidei nostræ Confessorem affectum, quam noster STEINIUS. De victu ipsi prospexerat, Informatione sua Eundem beaverat, pecuniam Eidem haud denegaverat. Qua autem ratione amiciri ac necessariis vestimentis, quibus *Treffnerus* in hunc usque diem destituitur, indui possit, plus una vicē mecum collocutus est incomparabilis hic egenorum studiosorum Patronus, (qui nunquam cibum capere solitus fuit, nisi studiosus quidam in paupertate ac egestate vivens de eodem simul participaret) & certe piā hanc haud deseruisset intentionem si in vivis mansisset. Ast nunc Patronorum suorum Principem ad cœlestia evocatum dolet *Treffnerus* exquisitissime, & qui ejus suppleat imposterum vices, à Divina exspectat providentia. Neque solam tanto affectu profecutus fuit *Noster* studiosam juventutem; Quotquot reliquorum ordinum & conditionum homines ipsius efflagitabant operam, eandem inveniebant pro viribus promptissimam. Haud quippe poterat quempiam à se dimittere nisi eundem vel auxilio, vel consilio, aut ad minimum bono quodam verbo, ad mentis tranquillitatem aut confidentiam revocasset. Hominem itaque se præbuit omnibus i. e. humanum ac benevolum, cui quidem juvandi quandoque deerant vires, animus autem nunquam. Commendabant sese hæ plane eximie STEINII Nostri virtutes tanto magis, quanto studiosus easdem

dem occultare adlaborabat. Nunquam jaetabundus gloriabatur de iis quæ præstiterat. Sinistra ignorabat quod dextra effecerat. Benefacere solitus erat, non ut nomen consequeretur, sed ut obsequiosum sese sifteret Deo, cujus hæc in Prophetia Michæ c. VI. 8. leguntur verba: *Indicavit tibi, o homo, quid sit bonum: ecquid Jehova requisivit abs te, nisi ut exerceas jus & ames benignitatem & modeste ambules cum DEO tuo.* Non scribo hæc ficta quadam relatione seductus, aut nimio erga pie Defunctum affectu abreptus, sed ad convictionem usque de his omnibus persvasissimus; & hoc ipso momento recordari subit, quam paternum semper demonstraverit erga pupillos suos animum. Duos reliquerat B. Starckius Universitatis hujus quondam Theologus Excellentiss. filios Theologiæ studio consecratos, horum STEINIUS Noster curam gerens, tanta profecto animi applicatione ipsorum procuravit commoda, acsi ipsemet eorundem extitisset Genitor; quod variis documentis mihi probatum dedit & nuperrime adhuc testatus est insigniter.

Sic, qui non sibi sed aliis vixit, vitæ transegit curriculum, nobisq; omnibus etiam post fata virtutum omnium reliquit exemplar, quod intueri, quod admirari, quod imitari decet quam maxime. Utinam diutius eodem præsentem frui licuisset. Verum cum rationem de occultis Dei consiliis quarere, Gregorio teste, nihil aliud sit, quam contra consilia ejus superbire; nunc in mera divina nobis acquiescendum est voluntate, cui Laboriosissimum hunc Virum ad æternam introducere quietem placuit. Erat duodecima post S S. Trinitatis festum dies Dominica, qua, horis ante & pomeridianis, publicis sacris interfue-
rat Beatus, tempore autem vespertino ipsum nonnulli circa dorsum exercebant dolores, qui per in-
sequen-

sequentem noctem effecerunt, ut proximo Lunæ die
 valde debilitatus conspiceretur. Accesserant in pedi-
 bus tumores infausta prælagientes, noluit tamen se pe-
 nitus lecto committere, præprimis cum dicto & sequen-
 tibus diebus, nullis vel medicis inquietaretur cruciati-
 bus. Dignum notatu est, quod Conjugi Dulcissimæ ipsi
 circa feriæ sextæ vesperam, ut quietem in lecto quæreret,
 sollicitanti responderit: *Ste möchte ihn noch ein wenig
 sitzen lassen: Wer wüßte / ob es nicht die letzte Nacht seyn
 würde.* Interim is qui tunc erat corporis status meliora
 sperare permittebat usque ad ingruentis diæ crastini au-
 roram, qua illucescente vires defuncti nimium attenu-
 atæ observabantur, unde & hora circiter quinta somnum
 appetere visus est, ita tamen, ut si quispiam ipsum allo-
 queretur, oculos aperiret sensuumque sic significa-
 ret præsentiam. Cumque Vir Plurimum Rev. Dn. D.
genstius, ad D. Mariæ templum Archi-Diaconus meritissi-
 mus, verba ad ipsum faceret, illa ex parte percepit, si qui-
 dem breviorẽ quoque reposuit responsionem; Verum
 mox iterum somno submersus, donec hora nona, illa ipsa
 decima Septembris die, sine ullo mortis sensu, inter pre-
 ces adstantium placidissima exspiraret morte. Causam
 præmaturi hujus discessus, siquidem quinquagesimum
 nonum tantum agebat annum, Vir Præ-Nobilissimus
 atque Experientissimus Dn. *Georgius Dehardingius*, Med.
 D. & Prof. Duc. Publ. Ord. Celeberrimus, Fav'or atq;
 Collega Noster Astumatissimus, sequentibus delineavit:
*Jubeor historiam Morbi conscribere Viri inter Religiosos primi, inter Er-
 ditos classici, inter Probos optimi, inter Amicos probatissimi, inter Inimicos
 Pacatissimi, inter fama fulgidos clarissimi, solius Invidia, Literatorum
 Thaidis, Hostis acerrimi. Si Doctores unquam hac culpa redarguit, quod
 aliis inserviando se ipsos consumant hunc Doctorem ardor in proximi com-
 moda conflagravit, ut otiosus admodum sit, qui se otiosum illum reperisse
 affirmaverit. Hac ergo lubido dies dare Auditibus & noctes incubra-
 tionibus,*

tionibus, nervos hujus adeo solvit, ut, quando ad illum vocabar, delirio-
bem invenerim. Animus arduis superandis a vetus nec quidem sub hac
afflictione volebat remittere, & quamvis Arthritidis vaga corpus undiq̃
vexaret, haud tamen huic permittere, ut in lecto decumberet. Omne,
quod ipsi profulcro, erant sella & baculus, adeo, ut his, qui illum adie-
bant, non poterant non in memoriam venire qua olim Caesar: Imperatorem
non decere, nisi stantem mori. Pugnabatur tamen contra morbum hunc,
remediis tam ipsi familiaribus, quam qua Methodus Medendi mihi im-
peraverat, sed sub his luctis Lethargus interveniens omnia composuit, non
quidem ad desiderium horum, qui virum hunc noverant; ast ad man-
datum Ejus, qui laboribus suis Colophonem imponere, & quod satis pu-
gnatum erat, palmam tradere constituerat. Obdormivit ergo fessi-
instar, & tacitus sui memoriam, nobis omnibus commendavit
Sempiternam. Quantum amiserimus Virum, & cur ju-
sto citius abierit, nobis quidem significatum fuit hacten-
us: Ast quis nostra obligabit vulnera? Quis nostros le-
niet dolores? Quis Lugentem *Viduam*, quã amisso Marito,
quicquid Eidem charum erat & exoptatum amisit omne,
solabitur imposterũ? Quis afflicta illas levabit animas per
STEINIUM olim erectas nunc autem depressas? Tuum
hoc est ô Domine, à cujus omnia pendent Nutu! Tibi
nos nostrasq; committimus curas & sollicitudines! Tu-
um nobis concede solatium! Tuam nobis largire gra-
tiam! Et quando miserrimæ nostræ vitæ terminus adest,
introduc nos, superato feliciter agone ultimo, ad cœle-
stia & nunquam terminanda gaudia. Vos vero, *Proceres*
Academiae Spectatissimi, Civesq; Optimi, Ipsimet facile judi-
cabitis, quid tanta Viri hujus B. merita, mutuus amor
& pietas Christiana hodie à Vobis exigant; quod ut effe-
ctui dare, & justo tempore ad funus comitandum fre-
quenter comparere, eoq; ipso Lugentibus haud
leve solatium affere velitis, omni studio
vos oro, rogoq;.

P.P. Rostochii. Sub Sigillo Univ.
d. 20. Sept, Aõ. MDCCXVIII,

dem uterque hujus Urbis Senatus, c
Studioforum Corona, dolet qui STEINLI v
mare ac in pretio habere se obstrictum sen
oqve & ego hodie Academiae Rector doleo
cum Certissimum, Collegam Coniunctissi
negotiis ad regimen Universitatis spectanti
torem nemini secundum amiserim. Digna
amplissima Viri hujus Amplissimi memoria
stros quoque, si qui futuri sunt, transmitt
fata laude omnium gloriosa nomen ipsius
quapropter, cum meam erga pie Defunctu
us testari nunc queam affectum, quam u
historiam hic ingenue recenseam, me ad
nendam accingo quidem, non autem sty
sapiente unguis, sed vulgari ac simplici, d
genere extemporaneo, quo gaudere solent
jori spatio aut dolore nimis praesente ad
exclusi sunt, quale quid mihi jam accidit.
men decedet industriae fides supplebit largiss

Patriam noster sortitus sibi est Almar
stochianam communem illam bonarum a
rarumque nutricem, in qua anno supra m
sexcentesimo sexagesimo, die octava Jan
diit in lucem. Patrem habuit WALTHER
NIUM, Xenodochii quondam hic Antisti
simum & Mercatorem Florentissimum, q
Dn. Johannis Steinii, Archi-Diaconi quon
Jacobi apud Lubecenses templum optimè m
trem vero coluit omnibus tæminei sexus
condecoratissimam Annam Hinckelmanns /
ckelmanni, Mercatoris hic olim maxime indus
& Neptem Dn. M. Petri Hinckelmanni, ad D. Jac

chi-Diaconi quondam meritissimi, ejus postea locum affectu verè paterno supplevit B. *Matthias* Briestaff Vir antiqvæ fidei & Senator hujus Civitatis Fulgidissimus, Optimis his atqve Spectatissimis progenitus Parentibus, per sanctissimum regenerationis fontem in numerum filiorum DEI receptus, cura autem admodum laudabili ac fidelissima educatus, tam compositis ac emendatis semper inde à pueritia assuevit moribus, ut sicut in herbescente segete læta viriditas futuræ messis indicium est, sic in ipso jam tum observarentur argumenta haud obscura, quæ idem promitterent, quod nos omnes postea certum habuimus, fructus mirum optimos, & uberrimos. Literarum ac doctrinarum amore à pueris prosecutus fuit, quanto felicius, quo dociliter, quanto meliori nascendi consecutus in patria, Præceptore & Rectore Scholæ oppidanae, & in orthodoxyam religiois Pastoris fideles ad istam, & in erant necessarios decimo septimo ætate suo Johanne Steinitz, & Regiomontanos Professores, & ductu potissimum Dn. J. D. Decretalium Professoris Celebra, & jam tempore Facultatis suæ Senioris G, ad juris prudentiam summo cum ardore animam adplicuit, neutiqvam tamen lectiones & Collegia Lauterbachiana aut Feudalia aliaque à reliquis

A 3

Professo-

